

Prema zakonu iz 1989. gradnja nuklearnih elektrana u Srbiji je zabranjena, a Elektroprivreda Srbije u svojim strateškim dokumentima ne planira da ih gradi jer je njihova izgradnja skupa i nema dovoljno stručnog kadra za ovu oblast.

U Srbiji je na snazi moratorijum na izgradnju nuklearnih elektrana donet jugoslovenskim zakonom 1989. godine, tri godine posle katastrofe u Černobilu, koji je istekao 2015. ali nije ukinut, rekao je izvršni direktor za poslove trgovine električnom energijom u EPS-u Dragan Vlasisavljević.

On je na konferenciji "Trebaju li Srbiji nuklearke" rekao da nema moratorijuma na istraživanja, analize i obuke u toj oblasti i dodao da sadašnja strategija razvoja energetike Srbije ne predviđa izgradnju nuklearke.

"EPS može da opstane koristeći domaće resurse, ugalj, vodu i obnovljive izvore za proizvodnju električne energije, a potrošnja električne energije u narednih 15 godina mogla bi da se obezbedi gradnjom još jedne ili dve elektrane," kaže direktor iz EPS-a.

Dodao je da će se neki tehnološki zastareli blokovi termoelektrana ugasiti, ali će se taj manjak u proizvodju struje nadomestiti modernizacijom postojećih i izgradnjom novih kapaciteta, kao i da se u Kostolcu već gradi jedan blok.

On je rekao da bi bilo dobro izgraditi elektranu i u Kolubari, a da Naftna industrija Srbije planira gradnju elektrane na gas i EPS gradnju vetroparka naredne godine.

Vlasisavljević je podsetio da je država Srbija ambiciozno potpisala da će u energetsom bilansu 2020. imati 27 odsto iz obnovljivih izvora, i dodao da je potrebno i povećati stepen iskorišćenosti uglja, a da je "najefikasniji izvor struje, povećanje energetske efikasnosti".

On je rekao da Srbija još ne učestvuje u trgovini sertifikatima za emisiju ugljen-dioksida, a da bi u slučaju da ih sada kupuje on bi toni ugljen-dioksida koštao deset evra, što znači da bi EPS dodatno morao da obezbedi 300 miliona evra.

Kada bi u ovom trenutku Srbija odlučila da gradi nuklearnu elektranu, prema njegovim rečima, bilo potrebno 15 godina da realizuje tu investiciju, jer je toliko potrebno i u svetu. Vlasisavljević je rekao da i evropske zemlje imaju različite stavove o nuklearnim elektranama, da Francuska planira gašenje po dva scenarija, brzom i sporom, a verovatno i Nemačka odustaje od nuklearne energije, ali će još zadržati elektrane na ugalj, graditi elektranu na gas i povećati korišćenje obnovljivih izvora.

Rukovodilac Centra za energetiku Rudarsko-geološkog fakulteta Dejan Ivezić, rekao je da u Srbiji ne postoji stručni kadar koji bi mogao da prati tehnologiju proizvodnje struje i prerade otpada iz nuklearnih elektrana, pa akcenat treba staviti na obnovljive izvore.

On je rekao da je izgradnja nuklearne elektrane skupa i naveo da će izgradnja nuklearne elektrane u Bugarskoj "Belene 2" koštati oko sedam milijardi evra.

Profesor Mašinskog fakulteta Vladimir Stevanović rekao je da na tom fakultetu postoji samo jedan predmet iz nuklearne energetike, nuklearni reaktor, a da u svetu raste interesovanje za njihovu gradnju jer emituju daleko manje ugljen-dioksida od elektrana na fosilna goriva. Predsednik Javnog preduzeća Nuklearni objekti Srbije Ilija Plećaš rekao je da Srbija sada nema novac za izgradnju nuklearnih elektrana, ali da je neophodno da i dalje školuje kadrove koji mogu da prate tehnologije jer je “u okruženju 18 takvih elektrana i posledice bilo kakvog poremećaja mogu se i u Srbiji osetiti za dva sata”.

Izvor: glasamerike